

Ясоччин садок

За вікном сьогодні вітер, вітер —
аж в кімнаті чути, як гуде.
В дитсадок давно пішли всі діти,
а маленька Ясочка не йде.

Наша Яся нині трохи хвора,
все кахика й носик витира.
Застудилась, мабуть, Яся вчора,
як ліпила бабу дітвора.

На роботу вже поїхав тато,
мама вийшла — й довго щось не чутъ...
Може, Яся буде сумувати?
Може, слізки рясно потечуть?

Ні! Ясюня не така вдалася! —
в неї досить іграшок, ляльок.
У своїй кімнаті наша Яся
улаштує власний дитсадок.

Діти будуть — лялька, та ведмедик,
та конячка сіра без сідла,
і собачка Бум, така кумедна,
що угору вухо підвела.

Ще Ясюня посадила й кішку.
А вона стрибнула у куток!..
— Ну й сиди собі сама під ліжком,
не візьму тебе у дитсадок!

От усі в кутку біля канапи
посідали.

— Тихо, не шуміть!
А чому в ведмедя чорні лапи?
Мабуть, вранці їх забув помить?

Зараз я будинок вам збудую
із великих татових книжок
і обідом добрим нагодую —
дам цукерки вам і пиріжок...

А тоді візьму цікаву книжку,
покажу своє знайоме «о»! —
Яся певна, що ведмедик Мишка
хоче знати літери давно.

Потім Яся хусточку розстеле
на вовнянім теплім килимку.
— Ну, лягайте, діточки, в постелю!
Так і ми спимо у дитсадку!

У куточку сплять слухняні діти:
і ведмедик з лялькою, і кінь.
За віконцем виє вітер, вітер,
а в кімнаті тиша і теплінь.

От і мама двері відчинила
і на руки Ясю підійма.
— Ой, яка ж у мене доня мила,
що так добре грається сама!

Ластівки

Пригріва весняне сонце.
В рівчаках біжать струмки.
Метушаться за віконцем
клопітливі ластівки.

Вже останній сніг розтанув.
Тепло. Весело. Весна!..
Яся встане вранці-рано
та відразу — до вікна:

— Чом це, мамо, пташенята
до вікна летять щомить?
Це вони до мене в хату,
мабуть, хочуть залетіть?

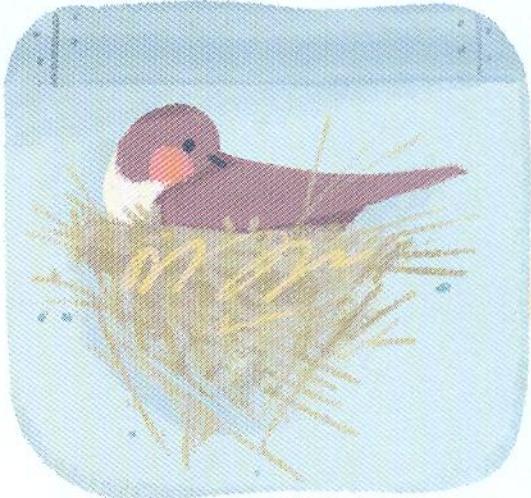
Відчини віконце, мамо,
хай вони сюди летять!
Я дивитимусь, руками
я не буду їх займати!

Підлетіли. Відлетіли.
Тільки крильця — блим та блим!
— Це вони будують вміло
для своїх маляток дім.

Все працюють безупинно,
не марнують, бачиш, час.
Грудочки м'якої глини
в дзьобах носять раз у раз.

Скоро буде тут гніздечко,
добре зліплене з землі.
В нім лежатимуть яєчка
у м'якесенькім кублі.

Потім будуть пташенята,
ненажери — просто страх!
Цілий день їм батько й мати
все носитимуть комах.

Підростуть в маляток крила,
мати їх навчить літать, —
так, як мама Ясю вчила
в книжці літери читать.

А тоді настане осінь.
Стане зразу холодніш.
Вранці ляжуть білі роси
на травичку, на спориш...

